

ב"ל (ירושלים) 24926-07-12 - אבראהים ח'דר נ' המוסד לביטוח לאומי

ב"ל (ירושלים) 24926-07-12 - אבראהים ח'דר נ' המוסד לביטוח לאומי מחוזי עבודה ירושלים
ב"ל (ירושלים) 24926-07-12

אבראהים ח'דר

ע"י ב"כ - עו"ד ח'אולה עאסי

נגד

המוסד לביטוח לאומי

ע"י ב"כ - עו"ד ארז בן דוד

בית דין אזורי לעבודה בירושלים

[24.01.2013]

כב' השופט דניאל גולדברג

פסק דין

1. המערער, מר אבראהים ח'דר, הגיש ערעור זה על החלטת הועדה הרפואית לעררים מיום 3.6.12, על פיה אין קשר סיבתי בין יתר לחץ דם ממנו סובל המערער לבין תאונת עבודה בה נפגע המערער ביום 26.2.09. הרקע העובדתי וההליכים הקודמים:
2. בעקבות תאונת עבודה שאירעה למערער ביום 26.2.09, קבעה ועדה רפואית לעררים כי לא נותרה למערער נכות בגין יתר לחץ דם כתוצאה מן התאונה.
3. עניינו של המערער הוחזר לוועדה הרפואית לעררים על פי פסק דין מיום 17.11.11 שניתן בהסכמה, בו נקבע כי הוועדה תיתן את דעתה למסמך רפואי מיום 12.3.09 המזכיר מדידת לחץ דם לפני התאונה ותשקול אם יש במסמך זה כדי לשנות את החלטתה לעניין הקשר הסיבתי של יתר לחץ דם לתאונה.
4. הועדה הרפואית לעררים התכנסה ביום 1.1.12 וקבעה כי המסמך בו עיינה אינו מניע אותה לשנות את מסקנתה בדבר היעדר קשר סיבתי בין התאונה לבין יתר לחץ הדם של המערער, וכדבריה:
"היות והועדה כבר אז קיבלה את הטענה שאין תיעוד של ערכי לחץ דם מוגברים מלפני התאונה אולם דעת הועדה אז וגם היום היא שהעובדה שערכי לחץ דם מוגברים נמדדו לאחר התאונה אין בה מספקי כדי לקבוע קשר סיבתי מהטעמים שאוזכרו ויעלו שוב:
- א. למערער מאפניים של תסמונת מטבולית (עודף משקל, הפרעה בשומני הדם) יתר לחץ דם הוא אחת המרכיבים של תסמונת מטבולית.
- ב. בדיקת אקו לב שבוצעה 3 חודשים לאחר התאונה הדגימה התעבות קלה של חדר שמאל, ממצא זה אופייני ליתר לחץ דם ממושך ולא מתפתח תוך חודשים שלושה.
- ג. כפי שצוין הקרדיולוג בדרג 1 (15.7.10) ארוע טראומתי יכול לגרום לעליית לחץ דם חולפת.

- לסיכום הועדה מקבלת את קביעת דרג 1 שהסבירות לקשר בין האירוע לבעיות לחץ דם כרוני בהמשך הינה נמוכה מאוד וקובעת שאין קשר בין התאונה לבין נכות בתחום לחץ הדם".
5. ביום 18.4.12 ניתן פסק דין בהסמת הצדדים לפיו:
עניינו של המערער יושב לוועדה הרפואית לעררים על מנת שזו תישם את הוראות פסק הדין מיום 17.11.11 בכך שתתייחס ספציפית לתוצאות בדיקת הדם התקניות לכאורה, המופיעות במסמך הרפואי מיום 12.3.09 ותיישב מסמך זה עם קביעתה לפיה תוצאות בדיקות אקו לב שבוצעה שלושה חודשים לאחר התאונה הדגימו ממצא האופייני ליתר לחץ דם ממושך שלא מתפתח תוך חודשיים שלושה. החלטת הוועדה תהיה מנומקת ומפורטת".
6. הוועדה הרפואית לעררים התכנסה ביום 3.6.12 וקבעה:
הוועדה מתכנסת מתוקף פס"ד מיום 18.4.12 ולא בדקה את התובע.
הועדה חזרה ועיינה במסמך מתאריך 12.3.09 שבה יש מדידה אחת ויחידה - תקינה שנמדד(ה) ב 13.1.09 דהיינו לפני התאונה.
אין שום תיעוד של מדידות לחץ דם לפני התאונה.
מוסכמות הם בפרקטיקה המקובלת הרפואית שאין קובעים אבחנה של יתר לחץ דם על סמך מדידה בודדת. גם ההיפך הוא הנכון אין קובעים כי לחץ הדם הוא תקין על סמך מדידה אחת בודדת ויחידה.
לעומת זאת הממצא האובייקטיבי של התעבות חדר שמאלי בבדיקת אקו לב שבוצעה סמוך לתאונה היא יותר אמינה ומדייקת יותר, ולמעשה משקפת סטטוס חודשים ישנים.
לכן ולאור זאת ובהתחשב בנימוקים אחרים שהוזכרו בישיבות קודמות הוועדה אינה רואה קשר בין לחץ הדם שאובחן אצל התובע לבין התאונה".
טענות המערער
7. המערער טוען כי בכך שהוועדה הרפואית לעררים קבעה כי (בהחלטה מיום 1.1.12 אשר אומצו על ידי הוועדה מיום 3.6.12 כחלק מנימוקי החלטתה) כי הסבירות לקשר בין התאונה לבין בעיות לחץ דם כרוניות שהתגלו בהמשך הינה נמוכה מבססת קיומו של ספק אשר היה על הוועדה להפעיל לטובת המערער.
8. מוסיף המערער וטוען כי גם אם המחלה קיננה בגופו של המערער והתאונה גרמה להתפרצותה, היה על הוועדה הרפואית לעררים להכיר בקשר הסיבתי בין התאונה לבין מחלת יתר לחץ הדם של המערער. לעניין זה טוען המערער שהוועדה עצמה הכירה בכך שהתאונה יכלה להביא לעלייה חולפת בלחץ הדם.
9. בהודעת הערעור דרש המערער כי עניינו של המערער יושב לוועדה בהרכב חדש. המערער לא עמד על דרישה זו בסיכומיו ובסיכומי התשובה שהגיש.
טענות המשיב
10. המשיב טוען כי הוועדה הרפואית לעררים יישמה כלשונה וכרוחה את פסק הדין מכוחו התכנסה וכי לא נפלה כל טעות משפטית בהחלטת הוועדה.
11. המשיב מדגיש כי הוועדה לא קבעה כי קיים ספק באשר לקשר הסיבתי בין התאונה לבין יתר לחץ הדם של המערער אלא שללה את הקשר הסיבתי.

הכרעה

12. מקובלת עלי עמדת המשיב כי דין הערעור להידחות, מטעמיו.
  13. הלכה פסוקה היא כי כאשר מוחזר עניינו של מבוטח לוועדה על פי פסק דין, מוטל היה על הוועדה למלא אחר הוראות פסק הדין, ולא מעבר לכך. לדעתי, הוועדה הרפואית לעררים מלאה אחר הוראות פסק הדין באופן מלא.
  14. בפסק הדין הוטל על הוועדה להתייחס ספציפית למסמך מיום 12.3.09 בו תועדה בדיקת לחץ דם תקינה וליישב אותה עם קביעתה הקודמת כי בדיקת אקו לב שבוצעה כ-3 חודשים לאחר התאונה הדגימה ממצא אופייני ליתר לחץ דם ממושך שאינו מתפתח במשך חודשיים שלושה. משמע, היה על הוועדה להסביר כיצד קביעתה, כי מדובר במחלה שהתפתחה על פני זמן ארוך יותר משלושה חודשים, מתיישבת עם בדיקת יתר לחץ דם תקינה שנמדדה ביום 13.1.09, סמוך לפני התאונה. הוועדה יישבה סתירה לכאורית זו בכך שהסבירה כי הפרקטיקה הרפואית המקובלת אינה מאפשרת קביעת קיומה או היעדרה של מחלת יתר לחץ דם על סמך בדיקה בודדת והסבירה את העדיפות הרפואית שיש לממצא באקו לב של התעבות חדר בהקשר זה.
  15. מקובלת עלי טענת המשיב כי הוועדה לא קבעה כי קיים ספק בעניין הקשר הסיבתי שבין התאונה לבין יתר לחץ הדם של המערער, ולפיכך הפסיקה לפיה ספק כאמור יש להפעיל לטובת המבוטח, אינה רלוונטית לעניינו של המערער. השימוש במינוח "סבירות נמוכה מאוד" אמנם מותירה סיכוי תיאורטי לקשר סיבתי, אך מדובר במינוח שתרגומו המשפטי הינו שלילת קשר סיבתי.
  16. אין מקום לקבלת הערעור על בסיס הטענה כי הוועדה לא התייחסה לאפשרות שהתאונה האיצה את התפתחות המחלה, שכן הוועדה קבעה במפורש כי תאונה כזו יכולה לגרום אך לעלייה חולפת בלחץ הדם.
  17. משלא נתגלתה טעות משפטית בהחלטת הוועדה - דין הערעור להידחות.
  18. הערעור נדחה ללא צו להוצאות.
  19. ערעור ברשות לבית הדין הארצי לעבודה תוך 15 יום.
- ניתן היום, י"ג שבט תשע"ג, (24 ינואר 2013), בהעדר הצדדים וישלח אליהם.